

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/19/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010283
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3813010283.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému Y. P., pre prečin podvodu podľa § 221 ods.1, ods. 2 Tr.zák., na verejnom zasadnutí dňa 5. mája 2016, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza z 11. novembra 2015, sp.zn. 2T/83/2013 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok sa zrušuje vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. sa

obžalovaný Y. P., nar. XX.októbra XXXX v X., okres L., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová

odsudzuje

podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods.4, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák., na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa zrušuje výrok o treste odňatia slobody, uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 5.februára 2016, sp. zn. 6T/151/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 10.marca 2016, sp. zn. 2To/16/2016, vo výmere 1 (jeden) rok so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia, na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 11. novembra 2015, sp.zn. 2T/83/2013 bol obžalovaný Y. P. uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods.1, ods.2 Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 15.05.2012 v Prievidzi uzavrel s poškodeným Mgr. Q. U. písomnú Zmluvu o zložení zálohy na kúpu vozidla, na základe ktorej poškodený obvinenému v uvedený deň aj vyplatil zálohu vo výške 3 000,-€, pričom obvinený sa ústne s poškodeným dohodol, že mu motorové vozidlo do 21 dní odo dňa zloženia zálohy dovezie, následne obvinený od poškodeného žiadal vyplatiť ešte ďalšiu zábezpeku na vozidlo, v dôsledku čoho mu poškodený dňa 18. 05. 2012 v S. vyplatil finančnú hotovosť vo výške 350,-€ a opätovne dňa 20. 05. 2012 v Cigli finančnú hotovosť 200,-€, avšak obvinený dovoz vozidla nikdy

nezabezpečil a celkovú finančnú hotovosť poškodenému doposiaľ nevrátil, čím spôsobil poškodenému Mgr. Q. U. škodu vo výške 3 550,-€.

Za tento prečin bol odsúdený podľa § 221 ods.2 Tr.zák. s použitím § 38 ods.4, § 37 písm. m/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods.2 písm. b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods.1 Tr.por. bola obžalovanému Y. P. uložená povinnosť nahradiť poškodenému Mgr. Q. U., nar. XX.X.XXXX, bytom S. č. XX, okres L., škodu vo výške 3550 €.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej pätnásťdňovej lehote podal odvolanie obžalovaný Y. P. do všetkých jeho výrokov. V písomnom odôvodnení odvolania a v jeho doplnení prostredníctvom obhajcu poukázal na to, že on s poškodeným naozaj uzatvoril zmluvu o zložení zálohy na kúpu vozidla, ktorej súčasťou bola aj dohodnutá cena za osobné motorové vozidlo vo výške 14.000 €. Poškodený mu v dňoch 15., 18. a 20. mája 2012 vyplatil zálohu v celkovej výške 3.550 €, hoci on od neho žiadal vyššiu sumu, ktorú však poškodený nemal a teda do omylu vlastne uviedol poškodený jeho. Vozidlo bolo pritom zo zahraničia dovezené a poškodenému aj ukázané, hoci ten to poprel. Stalo sa tak v termíne do 31.mája 2012, teda do dňa, kedy on nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody. On trvá na tom, že keď zistil, že poškodený nemá peniaze na doplatenie rozdielu medzi zálohou a cenou dovezeného vozidla, nemohol mu vozidlo ani odovzdať, pretože by prišiel pravdepodobne o zvyšné peniaze. To, že 31.mája 2015 nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody nemôže byť dôvodom k tomu, aby táto skutočnosť bola posudzovaná ako uvedenie do omylu („lebo mal vedieť, že nastúpi do výkonu trestu“). Sám podnikol kroky na vysporiadanie predmetnej veci a na vrátenie poskytnutej zálohy, zo strany poškodeného však chýbala ochota a jeho nástup do výkonu trestu spôsobil, že sa Mgr. Q. U. rozhodol podať trestné oznámenie. Jeho konanie nevykazuje žiadne znaky konania páchatela, ktorý by chcel spáchať podvod a keďže v prejednávanej príhode nebola naplnená skutková podstata trestného činu podvodu podľa § 221 ods.1, ods.2 Tr.zák., ide len o občiansko-právny spor. Na podklade uvedených dôvodov navrhol napadnutý rozsudok podľa § 321 ods.1 Tr.por. zrušiť a rozsudkom podľa § 322 Tr.por. rozhodnúť v jeho prospech. Alternatívne, ak by mal odvolací súd v otázke jeho zavinenia iný názor, navrhol vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenie rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 10.marca 2016, sp.zn. 2To/16/2016, ktorým mu bol potvrdený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, uložený mu prvostupňovým súdom v Prievidzi (správne Okresný súd Trenčín - pozn. predsedu senátu), zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a uložiť mu za oba zbiehajúce sa trestné činy súhrnný trest odňatia slobody.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu v konečnom návrhu s poukazom na už právoplatný rozsudok Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 6T/151/2015 z 5.februára 2016 navrhla napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a obžalovanému Y. P. uložiť za obidva zbiehajúce sa trestné činy jeden súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov za súčasného zrušenia citovaného rozsudku Okresného súdu Trenčín.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 5.mája 2016 na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené 3.marca 2016, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť odvolateľom napadnutých výrokov o vine, treste a náhrade škody v napadnutom rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného Y. P. je čiastočne dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpovede obžalovaného Y. P., ale aj o svedecké výpovede Y. U., Y. U., T. K., Y. L., N. W. a predovšetkým samotného poškodeného Mgr. Q. U. a o listinné dôkazy a z nich najmä zmluvu o zložení zálohy na kúpu vozidla, o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia dostatočne podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade správne zistil, že obžalovaný Y. P. spáchal skutok spôsobom

uvedeným vo výroku napadnutého rozsudku. Okresný súd preto dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného, keďže boli jednoznačne vyvrátené vyššie uvedenými dôkazmi a pritom správne vyhodnotenými okresným súdom. Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd a na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybne usvedčujú obžalovaného Y. P. zo spáchania žalovaného skutku. Aj podľa názoru krajského súdu obrana obžalovaného Y. P., že poškodenému Mgr. Q. U. sľúbené vozidlo v dohodnutej lehote nedodal len preto, že poškodený v rozhodnej dobe nemal peniaze na doplatenie zvyšku jeho ceny, bola bez akýchkoľvek pochybností vyvrátená nielen výpoveďami svedkov Y. U. a Y. U., ale predovšetkým výpoveďou samotného poškodeného Mgr. Q. U., ktorý jednoznačne vypovedal, že napriek ústnej dohode s obžalovaným, že tento mu po prevzatí zálohy v celkovej sume 3.550 € požadované vozidlo do 21 dní sám dovezie, automobil však nikdy nedoviezol a doposiaľ mu ani nevrátil 3350 €. Odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní neboli preto spôsobilé odôvodniť zmenu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, preto ich nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného Y. P. zhodne s obžalobným návrhom ako prečinu podvodu podľa § 221 ods., ods.2 Tr. zák., pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne, presvedčivo a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku. Odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním jeho obhajobných námietok prednesených už pred okresným súdom a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, neboli spôsobilé odôvodniť zmenu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu konania obžalovaného okresným súdom, preto ich odvolací súd nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich. V podrobnostiach pritom len poukazuje na podrobné a vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku tak vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, ako aj k právnemu posúdeniu konania obžalovaného Y. P., s ktorými sa stotožnil.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní dňa 11. novembra 2015 vykonal aj všetky potrebné a v čase jeho rozhodovania dostupné dôkazy súvisiace s výrokom o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a na ich podklade obžalovanému uložil podľa § 221 ods.2 Tr. zák. s použitím § 38 ods.4, § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods.2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Doplneným dokazovaním pred odvolacím súdom v zmysle § 326 ods.5 Tr. por. bolo zistené, že obžalovaný Y. P. bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 5. februára 2016, sp. zn. 6T/151/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To/16/2016 zo dňa 10. marca 2016, kedy nadobudol aj právoplatnosť, odsúdený pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods.2 písm.a) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods.2 písm.b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Krajský súd vzhľadom na túto skutočnosť, keďže obžalovaný Y. P. teraz posudzovaný prečin spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa (Okresný súd Trenčín) vyhlásený odsudzujúci rozsudok v citovanej trestnej veci za iný jeho trestný čin a do úvahy teda prichádza uloženie súhrnného trestu v zmysle § 42 ods.1 Tr. zák., podľa § 321 ods.1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uložení treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a obžalovanému Y. P. za splnenia podmienok § 322 ods. 3 Tr. por. sám uložil podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods.4, § 37 písm.h/, písm.m/ Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého obžalovaného Y. P. podľa § 48 ods. 2 písm.b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Takto stanovený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov podľa odvolacieho súdu zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods.4 Tr. zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaných prečinov, zisteným dvom priťažujúcim okolnosťami, ako aj pomerom obžalovaného a možnosťami jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou (krajský súd pritom prihliadal aj na tú skutočnosť, že označeným rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 6T/151/2015 zo dňa 5. februára 2016, bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere

12 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia). Odvolací súd podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. spolu s uložením súhrnného trestu zároveň zrušil výrok o treste odňatia slobody uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 5.februára 2016, sp. zn. 6T/151/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 10.marca 2016, sp. zn. 2To/16/2016, vo výmere 1 (jeden) rok so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia, na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Výrok o náhrade škody v napadnutom rozsudku, ktorým bola obžalovanému Y. P. uložená povinnosť nahradiť poškodenému Mgr. Q. U., nar. XX.X.XXXX, bytom S. č. XX, okres L., škodu vo výške 3550 €, ostal týmto rozhodnutím nedotknutý, pretože v tomto smere rozhodol súd prvého stupňa správne, nakoľko citovaný výrok má svoje opodstatnenie v ustanovení § 287 ods.1 Tr.por..

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody rozhodol na podklade odvolania obžalovaného Y. P. spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.